

ભારતમાં રાષ્ટ્રવાદ

રાષ્ટ્રવાદ એટલે પોતાના રાષ્ટ્ર પ્રત્યે એકાત્મતા અને ગૌરવની ભાવના. જરૂર પડ્યે પોતાના રાષ્ટ્ર પ્રત્યે તન, મન અને ધન ન્યોધાવર કરવા તૈયાર રહેવાની ભાવના. ભારતમાં રાષ્ટ્રીય જગૃતિનાં પરિબળો ખાસ કરીને ઈ.સ. 1857ના પ્રથમ સ્વાતંત્ર્યસંગ્રહ બાદ વિકાસ પામ્યાં. આધુનિક રાષ્ટ્રવાદનો સૌપ્રથમ ઉદ્ભબ યુરોપમાં જોવા મળે છે. નવજાગૃતિ, ધર્મસુધારણા, અમેરિકા અને ફાંસની કાંતિઓ, ઈટાલી અને જર્મનીનું એકીકરણ વગેરે પરિબળોએ યુરોપમાં રાષ્ટ્રવાદનો ફેલાવો કરવામાં મહત્વની ભૂમિકા બજવેલી છે. ભારતમાં બ્રિટિશ શાસન હતું. બ્રિટિશરોના સંપર્કને પરિણામે ભારતીયોના રાજકીય, સામાજિક, ધાર્મિક અને આર્થિક દસ્તિકોણમાં ફેરફારો થયા. ભારતમાં આધુનિક રાષ્ટ્રવાદને ઘડનારાં પરિબળો ઊભા થયાં. આપણા દેશમાં આપણું રાજ્ય, એટલે કે 'સ્વરાજ' જોઈએ. આ વિચાર દેશના શિક્ષિત તથા બુદ્ધિશાળી લોકોમાં બ્રિટિશ શાસન દરમિયાન ફેલાતો ગયો. દેશવાસીઓમાં રાષ્ટ્રીય એકતાની ભાવના જાગૃત થઈ. આવી રાષ્ટ્રવાદની ભાવના પેદા કરનારાં પરિબળોનો આપણો અત્યાસ કરીશું.

(1) રાજકીય :

અંગ્રેજોના શાસન પહેલાં આપણા દેશમાં રાજકીય એકતાનો અભાવ હતો. ભારત નાનાં-મોટાં રજવાડાઓમાં વહેંચાયેલું હતું. અંગ્રેજોએ ભારતના ધણા રાજવીઓને હરાવીને મોટા ભાગના ભારત ઉપર પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે અંકુશ સ્થાપી દીધો. અંગ્રેજોના તાબા હેઠળ એકસરખું વહીવટીતંત્ર અમલમાં આવ્યું. અંગ્રેજ શાસનનો અનુભવ એકંદરે સારો ન હતો. આ અને આવાં અનેક કારણોસર અંગ્રેજ શાસન સામેનો વિરોધ ઊભો થયો. ધીરે-ધીરે આ વિરોધ પ્રબળ બનતો ગયો.

(2) આર્થિક :

અંગ્રેજોની આર્થિક નીતિએ ભારતને પાયમાલ કર્યું. અંગ્રેજો ભારતમાંથી કાચો માલ ઈંગ્લેન્ડ લઈ જતાં અને ત્યાં ઉત્પાદિત કરેલો તૈયાર માલ ભારતનાં બજારોમાં વેચતાં હતા. ઈંગ્લેન્થથી ભારત આવતા તૈયાર માલ પર નજીવી જકાત લેવાતી હતી. જ્યારે હિંદમાં ઉત્પન્ન થતા તૈયાર માલ ઉપર વધુ જકાત લેવાના પરિણામે ભારતમાં ઉત્પન્ન થતો માલ મોંધો પડતો. જ્યારે ઈંગ્લેન્ડમાં ઉત્પન્ન થતો માલ ભારતમાં સસ્તો વેચી શકાતો. આ

હરીફાઈમાં ભારતના હસ્તઉધોગ અને ઉદ્યોગધંધા ટકી શક્યા નહીં. પરિણામે કારીગરવર્ગ બેકાર બન્યો. ભારતના ભોગે ઈંગ્લેન્ડને સમૃદ્ધ બનાવવાની અંગ્રેજનીતિની સામે પ્રજામાં રાષ્ટ્રીય જાગૃતિ વધી.

(3) વાહન અને સંદેશાવ્યવહાર :

ભારતમાં રેલવે, તાર, ટપાલ, જમીન તથા જળબયવહારના માર્ગો લશકરી, આર્થિક તથા રાજકીય કારણોસર વિકસાવવામાં આવ્યા હતા; છતાંથે તેનાથી દેશના લોકોને લાભ થયો. આ સાધનોના ઝડપી વિકસથી વિશ્વાળ દેશના માનવી એકબીજાની નજીક આવ્યા. કારીગર તથા વેપારીવર્ગ ધંધાર્થે એકબીજાના પ્રદેશમાં જવા લાગ્યા. તેમની વચ્ચે વિચારોની આપ-લે વધી. તેમના સંપર્કો વધવાથી જ્ઞાતિ, કોમ અને પ્રદેશના ભેદભાવો ઓળા થયા. રાષ્ટ્રીય નેતાઓ તેમના વિચારો તથા યોજનાઓ પ્રજાના તમામ વર્ગોમાં ફેલાવી શક્યા. ગ્રાદેશિક કક્ષાને બદલે રાષ્ટ્રીય કક્ષાની નેતાગીરી ઊભી થઈ, જેણે સ્વરાજની સિદ્ધિમાં નોંધપાત્ર ફાળો આપ્યો.

(4) શિક્ષણ અને સાહિત્ય :

ભારતીય રાષ્ટ્રવાદના ઉદ્યમાં અંગ્રેજ કેળવણીનો પણ મોટો ફાળો રહ્યો. આ કેળવણીના કારણે પદ્ધિમની વિચારસરણીનાં દ્વાર ઉધ્જવાં. વિશ્વનું ધંધુંબધું સાહિત્ય અંગ્રેજમાં હતું. આપણા દેશના લોકો અંગ્રેજ ભાષા શીખ્યા. વિશ્વના પ્રવાહોથી માહિતગાર થયા. આ કારણે અમેરિકન સ્વાતંત્ર્યસંગ્રામમાંથી લોકશાહીની તથા ફાંસની કાંતિમાંથી સ્વતંત્રતા, સમાનતા અને બંધુત્વની ભાવનાની પ્રેરણ મળી. આત્મશ્રદ્ધા વધી અને સૌ ભારતના ઉજ્જવળ ભાવિની કુલ્પના કરવા લાગ્યા. દેશની ગ્રાદેશિક ભાષાઓમાં નવલક્ષણાઓ, નાટકો, વાર્તાઓ, કાવ્યો અને ગીતો વગેરે લખાયાં. આ સાહિત્યે રાષ્ટ્રભક્તિનો સંદેશ આપ્યો.

વિચારો

અંગ્રેજ કેળવણીથી લાભ થયો કે ગેરલાભ ? કઈ રીતે ?

(5) વર્તમાનપત્રો :

રાષ્ટ્રીય ચેતના ફેલાવવામાં વર્તમાનપત્રોએ નોંધપાત્ર હિસ્સો આપ્યો. બંગાળા, મુંબઈ, મદ્રાસ તથા બીજા પ્રાંતોમાં પ્રસિદ્ધ થતા અખભારોએ સરકારની નીતિઓની ટીકા કરી લોકોમાં રાષ્ટ્રીય ભાવના જાગૃત કરી.

વર્તમાનપત્રોનો ફાળો

વિચારો

વર્તમાનપત્રોએ રાષ્ટ્રીય ભાવના કઈ રીતે જાગૃત કરી હતી ?

(6) ભારતનો ભવ્ય વારસો :

પાશ્ચાત્ય પુરાતત્વવિદ એલેક્ઝાંડર કનિંગહામ તથા તેના મદદનીશોએ ભારતનાં અનેક પ્રાચીન સ્થળોએ ખોદકામ કર્યા. ભારતીય સંસ્કૃતિની ગૌરવગાથાના અનેક અવશેષો શોધી કાઢવા. ભગવાનલાલ ઈન્જિનીઝ જેવા ભારતીય પુરાતત્વવિદોએ પણ અનેક પુરાણા અવશેષો શોધી ભારતીઓને દેશની સંસ્કૃતિની ભવ્યતાનો ખ્યાલ આપ્યો. પદ્ધિમના વિદ્વાનોએ ભારતીય સાંસ્કૃતિક વારસાને લગતી શોધખોળ કરી. ભારતના વિદ્વાનો પણ જોડાયા. પુસ્તકો પણ લખાયાં. ગૌરવપૂર્વ સાહિત્ય અને સંશોધનથી દેશવાસીઓની રાષ્ટ્રીય અસ્મિતા જાગૃત થઈ.

આટલું જાણો

પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો મેક્સભૂલર, વિલ્સન, ફર્થુસન, બુહલર, ફલીટ તથા ભારતીય વિદ્વાનો રાજેન્દ્રલાલ મિત્ર, રામકૃષ્ણા ગો. ભાંડારકર, હરિમસાદ શાસ્ત્રી વગેરેનાં લખાણોએ ભારતનાં વેદો, ઉપનિષદો, રામાયણ, મહાભારત, ગીતા, સ્મૃતિ પુરાણો વગેરેનું મહત્વ લોકોને સમજાવ્યું.

હિન્દી રાષ્ટ્રીય મહાસભા (ઇન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસ)ની સ્થાપના

હિન્દી રાષ્ટ્રીય મહાસભાની સ્થાપનામાં ઉપરનાં પરિબળો તથા કેટલીક પ્રાદેશિક સંસ્થાઓનો પણ ફાળો હતો. આ સંસ્થાઓએ રાષ્ટ્રીય મહાસભાની સ્થાપનાની લૂભિકા તૈયાર કરી.

આટલું જાણો

હિન્દી રાષ્ટ્રીય મહાસભા અગાઉનાં પ્રાદેશિક સંગઠનો :

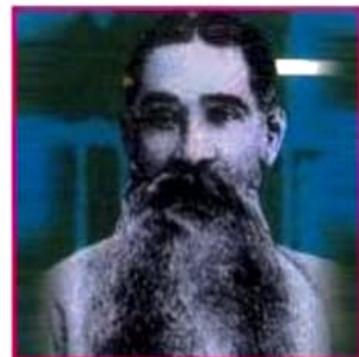
- બંગાળ બ्रિટિશ ઇન્ડિયન સોસાયટી
- મદ્રાસ નેટિવ સભા
- ઇન્ડિયન એસોસિયેશન
- કોલકાતા (કલકતા)
- ચેન્નાઈ (મદ્રાસ)
- કોલકાતા
- બોમ્બે એસોસિયેશન - મુંબઈ
- સાર્વજનિક સભા - પુષ્ટે

એ.ઓ.હુમે

સર એલન એંક્ટેવિયન હુમ (એ. ઓ. હુમ) નામના નિવૃત્ત અંગ્રેજ અધિકારીને ખાતરી થઈ ચૂકી હતી કે બ્રિટિશ સાંસ્કૃતિક ઉપરથી દેખાય એટલું સલામત નથી. તેઓ માનતા કે જનતામાં ફેલાયેલ અસંતોષને ઘટાડવામાં નહીં આવે, તો 1857ના સ્વાતંત્ર્યસંગ્રામ જેવી ઘટના ફરીથી પણ બને. આ જનઆકોશ રોકવા તેમણે બંધારણીય સંસ્થા સ્થાપવાનું વિચાર્યું. તત્કાલીન વાઈસરોય ડફરીને સમજાવ્યા. નિવૃત્ત અધિકારીના વિચારને વાઈસરોયનો પણ ટેકો મળ્યો.

શ. ઓ. સુમના પ્રપણોથી ડિસેંબર, 1885માં હિંદી ચાર્ટ્રીય મહાસભાની સ્થાપના કરવામાં આવી. મુંબઈની ગોકુળધાર તેજપાલ સંસ્કૃત પાઠ્યાખામાં 28મી ડિસેંબર, 1885ના રોજ વોમેશાંક બેનરણના પ્રમુખપણે તેનું પ્રથમ અધિકેશન મળ્યું. તેમાં ભારતના જુદ્ધ-જુદ્ધ મદ્દેશોમાંથી 72 પ્રતિનિધિઓએ હાજરી આપી હતી. તેમાં ઘધાલાઈ નવરોષ, ગોપાલકૃષ્ણ ગોખળે, ફિરોજપાલ મહેતા, બદ્રુદીન તેખબળ, કે. ટી. તેલંગ, દિનશા વાઞ્છા વગેરે મુખ્ય આગોવાનો હતા. દેશની અનેક સમસ્યાઓ પર ચર્ચાવિચારક્ષા થઈ.

વોમેશાંક બેનરણ

હિંદી ચાર્ટ્રીય મહાસભા (કોંગ્રેસ) પ્રથમ અધિકેશન, મુંબઈ - 1885

આટલું જાણો

અધિકેશન	સાલ	પ્રમુખ	વર્ષ	સંખ્ય
નીજું	કોલકાતા	ઘધાલાઈ નવરોષ	1886	432
ગ્રીજું	મદાસ	બદ્રુદીન તેખબળ	1887	607

મહાસભાની પ્રથમ તબક્કાની કામગીરી (1885-1905)

મહાસભાની પ્રથમ તબક્કાની કામગીરી બંધારણીય હતી. મહાસભાએ સરકાર સમક્ષ રાજકીય હકો, આર્થિક અને સામાજિક વિકાસ અને શૈક્ષણિક પ્રગતિ માટે કરેલી માંગણીઓને અંગ્રેજ સરકારે અવગણી હતી. આ માંગણીઓએ ભવિષ્યની લડત માટે મજબૂત પાયો નાખ્યો હતો. સરકારી નોકરીઓમાં હિંદીઓને વધારે પ્રમાણમાં લેવા, લશ્કરી અને મુલકી ખાતાંઓમાં થતો ખર્ચ ઘટાડવો, જેડૂતોને દેવામાં રાહત આપવી, ગૃહઉદ્યોગોને સળ્ખવન કરવા વગેરે માગણીઓ કરવામાં આવતી.

મહાસભા દ્વારા ડેન્યુય તેમજ પ્રાંતિક ધારાગૃહોનો વિસ્તાર કરીને તેમાં 50 ટકા સભ્યો ચૂંટાયેલા રાખવા તથા કારોબારીને શક્ય તેટલી હેઠ ધારાસભાને જવાબદાર બનાવવી - જેવા ઠરાવ પણ પસાર કરવામાં આવ્યા હતા. મહાસભાની રજૂઆતને લીધે સરકારે અખબારો પરનાં નિયંત્રણો દૂર કરી વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્ય તથા વાણીસ્વાતંત્ર્ય આપતા કાયદાઓ પસાર કર્યા હતા. મહાસભાએ શિક્ષિતવર્ગમાં રાષ્ટ્રીય ચેતના જગ્ગાવીને તેને રાજકીય તાલીમ આપી. તેનાથી ભવિષ્યનાં સ્વાતંત્ર્યસંગ્રામો માટે યોગ્ય નેતાઓ મળ્યા.

પ્રવૃત્તિ

કોઈ પણ સામાજિક સંસ્થાની મુલાકાત લઈ તેની કાર્યપદ્ધતિ વિશે જાણો.

‘ભાગલા પાડો અને રાજ કરો’ (ડિવાઈડ એન્ડ રૂલ) :

હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભા (કૉન્ફ્રેસ)ની સ્થાપનાની શરૂઆતમાં અંગ્રેજ શાસકો તેના પ્રત્યે સહાનુભૂતિ ધરાવતા હતા, પરંતુ થોડા સમયમાં જ તેઓ વિરોધી બન્યા. કૉન્ફ્રેસના અધિવેશનમાં શરૂમાં સરકારી અધિકારીઓ હાજર રહેતા. પાછળથી સરકારે તેમને કૉન્ફ્રેસના અધિવેશનમાં હાજરી આપવા પર પ્રતિબંધ મૂક્યો. ગવર્નર જનરલ કર્ઝને રાષ્ટ્રીયતા વિરોધી કેટલાંક પગલાં ભર્યો અને ભારતના લોકમતની અવગણના કરી. તેણે ‘ભાગલા પાડો અને રાજ કરો’ની નીતિ અપનાવીને બંગાળાનું ઈ.સ. 1905માં વાઈસરોય કર્ઝને વિભાજન કર્યું.

બંગાળાના ભાગલા (1905) :

બંગાળા બ્રિટિશ હિંદુનો સૌથી મોટો પ્રાંત હતો. તેમાં બિહાર અને ઓરિસ્સાના કેટલાક પ્રદેશોનો સમાવેશ થતો. તેની વસ્તી 7 કરોડ 80 લાખથી વધુ હતી. આટલા મોટા પ્રાંતનો વહીવટ કરવાનું મુશ્કેલ હોવાથી તેનું વિભાજન કરવું જરૂરી હતું. આમ છતાં તે પ્રાંતમાંથી બિહાર અને ઓરિસ્સાના પ્રદેશ અલગ કરવાને બદલે મુસ્લિમ બહુમતીવાળા પૂર્વ બંગાળાને તેમાંથી અલગ કરવામાં આવ્યું. બંગાળા તે સમયે સૌથી વધુ જાગૃત પ્રાંત હતો. વાઈસરોય કર્ઝન મુસ્લિમ બહુમતીને અલગ કરી હિન્દુ-મુસ્લિમ વચ્ચે કોમવાદ ઊભો કરીને વધતી જતી રાજકીય જાગૃતિને નબળી પાડવા માગતો હતો. રાષ્ટ્રીય નેતાઓ અને લોકો સરકારનો ઈરાદો સમજ ગયા અને તેઓએ આ યોજનાનો ઉગ્ર વિરોધ કર્યો.

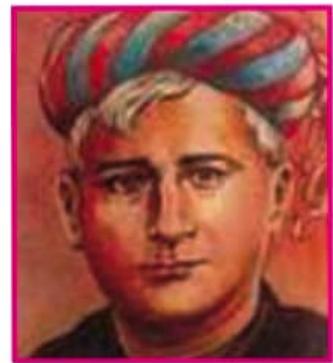
વિચારો

બંગાળાના ભાગલાથી કઈ-કઈ બાબતે નુકસાન થઈ શકે તેમ હતું ?

બંગલંગનું આંદોલન :

બંગાળાની એકતાને લડતનારા આ ભાગલાનો વિરોધ કરવા બંગાળામાં જાહેર-સભાઓ અને સરધસોના કાર્યક્રમો થયા. અસંખ્ય પત્રિકાઓ વહેચાઈ. આ આંદોલનમાં બંકિમંડ ચહોપાધ્યાયની 'આનંદમઠ' નવલકથાનું 'વંદેમાતરમુ' ગીત લડાઈનો નારો બની ગયું. આખા દેશમાં રાષ્ટ્રીય ભાવનાનું અભૂતપૂર્વ મોજું ફરી વધ્યું.

જે દિવસે ભાગલાનો અમલ શરૂ થયો, તે દિવસ બંગાળામાં 'શોકદિન' તરીકે ઉજવવામાં આવ્યો. આખા પ્રદેશમાં હડતાળ પાડવામાં આવી. રવીન્દ્રનાથ ઢાકુર(ટાગોર)ના સૂચનથી તે દિવસને 'એકત્રાદિન' તરીકે પણ ઉજવવામાં આવ્યો.

બંકિમંડ ચહોપાધ્યાય

સ્વદેશી આંદોલન :

બંગલંગની લડતને ઉત્ત્ર અને વ્યાપક બનાવવાનું નક્કી થયું. આ ચળવળનાં મુખ્ય ત્રણ લક્ષણો હતાં : (1) સ્વદેશી માલનો વેપાર કરવો (2) વિદેશી માલનો બાહીકાર કરવો (3) રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ લેવું.

આ ઉદ્દેશોને હાંસલ કરવા બંગાળના લોકોએ વ્યાપક લડત ચલાવી. એક લડતસમિતિની રચના કરવામાં આવી. તેમાં સુરેન્દ્રનાથ બેનરજી, બિપિનચંદ્ર પાલ અને અરવિંદ ઘોષ જેવા કોંગ્રેસના આગળ પડતા નેતા હતા. વિદેશી કાપડ અને અન્ય ચીજવસ્તુનો બાહીકાર કરી સ્વદેશી માલ વાપરવા લોકોને આગ્રહ કરવામાં આવ્યો. સ્વદેશી માલના ફાયદા સમજાવવામાં આવ્યા. વર્તમાનપત્રોનાં લખાણો, સરધસો, જાહેરસભાઓ અને લોકગીતો દ્વારા સ્વદેશીનો પ્રચાર કરવામાં આવ્યો. સ્વદેશી માલ બનાવનારાં કારખાનાં શરૂ થયા. ઈંગ્લેન્ડથી આયાત થતા કાપડ, મીઠું, ખાંડ, બૂટ, સિગારેટ, તમાકુ વગેરેની આયાતો ઘટી અને ભારતમાં બનેલા કાપડ અને અન્ય ચીજવસ્તુનું વેચાણ વધ્યું. સ્વદેશી ચળવળ બંગાળ ઉપરાંત હિંદના અન્ય પ્રાંતોમાં પણ ફેલાઈ.

પ્રવૃત્તિ

- (1) ધારો કે તમે ઈ.સ. 1905ના સમયના વિદ્યાર્થી છો. દેશમાં સ્વદેશીની ચળવળ ચાલે છે. આ ચળવળમાં લોકોને જોડાવા આહૂવાન કરતાં પોસ્ટર બનાવો.
- (2) હાલ તમારી આસપાસ જોવા મળતી ચીજવસ્તુઓમાંથી સ્વદેશી અને વિદેશી ચીજવસ્તુઓની યાદી બનાવો.

રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ :

સ્વદેશી અને બાહીકાર સાથે સંકળાયેલું 1905ના આંદોલનનું ત્રીજું મહત્વનું લક્ષણ રાષ્ટ્રીય શિક્ષણનું હતું. બંગલંગની ચળવળમાં વિદ્યાર્થીઓએ આગળ પડતો ભાગ લીધો. તેથી વિદ્યાર્થીઓને સામૂહિક દંડ કરવાથી માંડીને તેમને શાળા-કોલેજમાંથી કમી (બરતરક) કરવા સુધીનાં પગલાં ભરવામાં આવ્યાં, પરિણામે વૈકલ્પિક શિક્ષણ તરીકે રાષ્ટ્રીય શાળાઓ શરૂ કરવામાં આવી. બંગાળામાં ઈ.સ. 1907માં 25 રાષ્ટ્રીય માધ્યમિક શાળાઓ અને 300 રાષ્ટ્રીય પ્રાથમિક શાળાઓ હતી. રવીન્દ્રનાથ ટાગોરે ઈ.સ. 1901માં શાંતિનિકેતનમાં વિશ્વભારતી વિદ્યાલય શરૂ કરી. અંગ્રેજ સરકાર બંગલંગની લડતને તોડી પાડવામાં નિષ્ફળ રહી. છેવટે ઈ.સ. 1911માં અંગ્રેજ સરકારને બંગાળાના ભાગલા દદ કરવાની ફરજ પડી. બંગાળની પ્રજાનો શાંત અને અહિંસક માર્ગ મેળવેલો આ એક યાદગાર અને ઐતિહાસિક વિજય હતો.

આદિલું જાણો

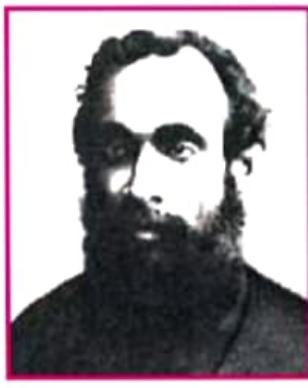
સ્વીત્જનાય થગોરે શાંતિનિકેતનમાં શરૂ કરેલી વિશ્વભારતી વિદ્યાલયને ઈ.સ. 1951માં ફેન્સિય વિશ્વભારતી વિશ્વવિદ્યાલયનો દરજા મળ્યો. જ્યાં વિદ્યાર્થીઓને સ્વાવલંબી અને શુદ્ધનિવૃત્તિના પછ શીખવવામાં આવે છે.

જહાલવાદનો ઉદ્દેશ :

દાદાલાઈ નવરોણ, સુરેન્દ્રનાય બેનરાણ, ગોપાલકુમાર ગોખળે, ફિરોજશાહ મહેતા વગેરે નેતાઓ બંધારાચીમ આર્ગ રાજકીય હકો મેળવવા પ્રયત્ન કરતા હતા. તેઓએ તેમના સમય પ્રમાણે મવાળ (નરમ) વલાજા અપનાવ્યું હોવાણી 'મવાળવાદી' તરીકે ઓળખાયા. મવાળવાદી નેતાઓએ હિંદુસુરિલિત માધ્યમર્ગને સંગઠિત કરી મજબૂત રાષ્ટ્રીય ચેતના માટેની પૂર્વલૂંભિકા તેથાર કરી. તેમણે સ્વચ્છાસન, સમાજતા, લોકાચારી અને સ્વતંત્રતાના વિચારોનું લાયકીય પ્રજામાં બીજાએપણી કરવાનું કાર્ય કર્યું. તેમણી કામગીરીના પરિણામસ્વરૂપ જગ્યાત થયેલો હિંદુસુરિલિત પુવાર્ગ ઉત્સાહી, આકાંક્ષા અને આત્મવિશ્વાસથી સલાર હતો. તેમને હવે મવાળ નીતિને બદલે આકાંક્ષા નીતિ અખત્યાર કરવાની જરૂરિયાત થાયી.

દાદાલાઈ નવરોણ

સુરેન્દ્રનાય બેનરાણ
મવાળવાદી નેતાઓ

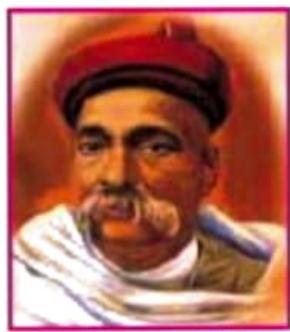
ગોપાલકુમાર ગોખળે

મવાળવાદી નેતાઓના મતની વિસુદ્ધ 'લાલ, બાલ અને પાલ'ની વિપુલી ઓળખાતા લાલ લજ્જપત્રાય (પંજાબ), બાલ બંગાધર ટિથાક (મહારાષ્ટ્ર) અને બિપ્રિનંદ પાલ (બંગાલ) કેચા નેતાઓ સ્વરાજને ઈનામ તરીકે નહીં, પણ હક્કો મેળવવા માગતા હતા. તેઓ સંકિય આંદોલનમાં માનનાર ઉગ્ર વલસના હોવાણી 'જહાલવાદી' કરેવાયા.

લોકમાન્ય ટિથાક

લોકમાન્ય ટિથાક (1856-1920) :

લોકમાન્ય ટિથાક તરીકે પ્રાણીદ થયેલા ભાગંગાધર ટિથાક જહાલવાદના મુખ્ય નેતા હતા. તેમણે એક મંત્ર આપ્યો 'સ્વરાજપ મારો જુનભાલિન હક છે અને તે હું મેળવીને જ રૂપીપણ.' તેમણે 'ગાંધેશચતુર્ય' અને 'ક્રિયાજીવિનાયક' ઊંઘાંદો જિજીવવાનું શરૂ કર્યું. તેમણે મરાಠી ભાષામાં 'કેસારી' અને અંગ્રેજ ભાષામાં 'મરાઠા' નામનાં બે વર્તમાનપત્રો શરૂ કર્યાં. તેની પૂર્બ સ્થાની અસર બઈ. ઈ.સ. 1916નાં 'દોમરુલ ચળવણ'ાં તેમણે સંકિય લૂભિકા બજવી હતી.

લોકમાન્ય ટિથાક

વિશ્વારો

લોકપાન દિપકે 'બહેયાચુલી' અને 'દિવાળાંપણી' ઉચ્ચવાનું શા માટે છુદુ કર્યું ?

ધાદું વાજપત્રામ (1856-1928) :

ધાદું વાજપત્રામ શેર-એ-પંજાલ તરીકે જાહેરાતા બન્ધા હતા તેમણે 'ધી પંજાબી' અને 'ધી ઘૂર્ણિશ' કેવાં વર્તમાનપત્રો શરૂ કર્યો હતો. ઇ.સ. 1928માં તેમણે ખાયમન અધિકારનાં વિરોધ કર્યો હતો. પોલીસની લાડીઓના ગ્રહણ થત્યા, ત્યારે તેમણે કર્યું હતું 'માગ ઉપર કરેલા લાડીના એકાંગેક માધર ડિન્ટિષ સાઉફાના કફનની પાર્દ બની રહેશે.' તેમને દ્વારાનામાં દ્વારા પરત હતી તાં તેમનું અવસાન કર્યું.

નિર્મિનંદ પાલ (1858-1932) :

ધાદું, ધાદું અને પલની નિર્પુરીના જીજા બંગાળી નેતા નિર્મિનંદ પાલ હતા. શરૂઆતમાં તેઓ ભાલોસાગ્રહના સંરક્ષણમાં આવ્યા હતો તેમણે 'ન્યૂ ઇન્ડિયા' સામાજિક અને 'વંદેમાતરમું' વર્તમાનપત્ર શરૂ કર્યું હતું. અંગ્રેજ સરકારે યુવાન્પેને નિંબુક શર્ગો ઉદ્દેશ્યાનો તેમના પર આરોપ ચૂક્યો હતો. તેઓ પ્રથમ લોકગાંધીસન દ્વારા સ્વચાર ગ્રાપા કરવાના ડિચાયતી હતા.

નિર્મિનંદ પાલ

નિર્મિનંદ પાલ

ભૂસિંહ લીલાની સાપના (1906) :

અંગ્રેજોએ બાદતામાં 'લાખલા' પાડે અને ચાજ કર્યોની નીતિ અપનાવી હતી. બાદતામાં ઉત્ત્ર ઘાણ્યાદ ગડપણી કેલાતો હતો, ત્યારે અંગ્રેજોએ ઘાણ્યીય ચેતનાને તોપવાનો ગ્રહણ કર્યો. બાદતામાં ભૂસિંહલીલાના એક રૂપને સંમજાવવામાં અંગ્રેજો સફળ રહ્યા. પરિણામે ઇ.સ. 1906માં ડાકામાં 'ભૂસિંહ લીલા'ની સાપના બઈ. આ સંસ્કરણની સાપનામાં ભૂસિંહલીલા ખર્ચિક વડા આગામાન, ડાકાના નવાલ સલીયુલ્લાખાં, વાર્દિસારોએ ચિન્ઠા અને તેના ખાનગી બંગી કન્દોપ લિખે મહત્વાની ભૂસિંહ ભજવી હતી.

લોમદુલ અંદોલન (1916) :

એપ્રિલ, 1916માં બાળગંગાએર દિપકે પુનામાં 'શીનિયાન લોમદુલ લીલા'ની સાપના કરી દિલ્લી જાહેર કર્યું કે 'સ્વચાર મારો જનાચિક છુ છે અને તે હું મેષવીને જ જાંધીશ.' દિપકે 'શીનિયા' અને 'ભાગડા' અખમારથાં હેખો લખ્યા. બાયાનો આવ્યાં અને લોકમત મેષવ્યો. આ સંમય ફરમિયાન દિપકે 'લોકપાન્ય' તરીકે ફિરદાસવામાં આવ્યા. એની બેસન્ટે જાતકામાં સારેઅર, 1916માં 'લોમદુલ લીલા'ની સાપના કરી. આ બંને સંસ્કરણોનો હેતુ બંધુરાહીય શર્ગો લોમદુલ (ગૃહ સંરાજ) મેષવવાનો હતો. એની બેસન્ટે તેમના સામાજિક 'ધી કોમનવીલ' અને ડેનિક 'ન્યુ

ભૂસિંહ લીલાના

ઈન્દ્રિયામાં લેખો વાયા, એની બેસને જિટિશ સરકારને હિન્હને ‘જવાબદાર રાજ્યતંત્ર’ અને ‘ગૃહસવરાજ્ય’ વિશે તક આપવા અનુયોધ કર્યો. કોંગ્રેસ અને મુસ્લિમ લીગે હોમરૂલ આંદોલનને ટેકો આખ્યો. અંગ્રેજ સરકાર એની બેસન્ટની ચળવણી ચોકી ઉઠી. મદાસ સરકારે એની બેસન્ટની પરપકડ કરી. રેમને ઉટાકાંડમાં નજરકેદ રાખવામાં આવ્યાં. એની બેસન્ટને મુક્ત કરવા દેશમાં સભાઓ અને સરથસો દ્વારા ડેર્ફેર વિરોધ વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો. છેવટે અંગ્રેજ સરકારને રેમને છોકી દેવાની ફરજ પડી.

આટલું જીણો

એની બેસન્ટને ડિસેમ્બર, 1917માં કોલકાતા મુકામે લરાયેલા કોંગ્રેસના અધિવેશનમાં સૌપ્રદામ મારિલા પ્રમુખ તરીકે પસંદ કરવામાં આવ્યાં હતાં.

લખનોઈ કાર (1916) :

ઈ.સ. 1915માં કોંગ્રેસ અને મુસ્લિમ લીગે એક ચારે મુંબઈમાં અધિવેશન લર્યું. એક વર્ષ પછી કોંગ્રેસ અને મુસ્લિમ લીગે રેમનાં વાર્ષિક અધિવેશન એકસાથે લખનોઈમાં રાખ્યાં. લખનોઈમાં મળેલા કોંગ્રેસના અધિવેશનમાં લોકમાન્ય ટિંગે હાજરી આપી. ઈ.સ. 1907માં સૂરત કોંગ્રેસ અધિવેશનમાં મલાયલાદી તથા જહાલવાદી જૂથ અલગ પડ્યાં હતાં. તે હવે એક બદ્દ ગણ્યાં. કોંગ્રેસ અને મુસ્લિમ લીગના નેતાઓએ ઈ.સ. 1916માં લખનોઈ મુકામે સમજૂતી કરીને કાર કર્યો. તે ‘લખનોઈકાર’ તરીકે જાણીતો થયો. આ કારથી કોંગ્રેસ અને મુસ્લિમ લીગે રાજકીય પણો તરીકે ચાઢ્યાં. કિંતને મહત્વ આપ્યું, તેથી સ્વરાજ માટેની લડતને બળ મળ્યું.

સુલાખચંદ બોઝને રાધાકાંત રિટાઇન

સુલાખચંદ બોઝનો જન્મ 23મી જાન્યુઆરી, 1897ના રોજ ઓડિયાના કટક મુકામે થયો હતો. રેમની માતાનું નામ પ્રભાવતી અને પિતાનું નામ જાનકીનાથ બોઝ હતું. બાળપણથી જ રેઝો તીવ્ર બુદ્ધિમતિલા ધ્યાનતા હતા. ઈ.સ. 1920માં લંડનમાં આઈ.સી.એસ.-ની પરીક્ષામાં ચોણ નંબરે પાસ રહ્યા. ભારતમાં આવ્યા પછી હિંદી રાષ્ટ્રીય પણારણા (કોંગ્રેસ)માં જોડ્યા. દેશની સચાંદ્ર-ચળવળોમાં ભાગ લીધો. અભિયાર વખત રાજકીય કેદી તરીકે પકડ્યા. ઈ.સ. 1938માં હરિપુર કોંગ્રેસ અધિવેશનમાં સુલાખચંદ બોઝ કોંગ્રેસના પ્રમુખ બન્યા. ત્યાર બાદ ઈ.સ. 1939માં નિપુણમાં મળેલ કોંગ્રેસ અધિવેશનમાં બીજી વાર પ્રમુખ બન્યા. કેટલાક ઘટાલેદોને કારથી રેમનો પ્રમુખપદેખી રાણન્નાં આપ્યું.

મે, 1939માં સુલાખચંદ બોઝો ફોરવર્ડ બ્લોક નામના નવા રાજકીય પણની રચના કરી. પુરોગમાં દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ થતું થયું. ફોરવર્ડ બ્લોકે પુનરવિરોધી પ્રચાર થતું કર્યો. સુલાખચંદ અને રેમના સાથીઓને સરકારે જેલમાં પૂર્યો. સુલાખચંદ બોઝ ઉપવાસ પર ઉત્તર્ય. રેમની તબિયત લયકતાં સરકારે જેલમાંથી મુક્ત કર્યો. રેમના જ મજાનમાં નજરકેદ રાખ્યા.

17મી જાન્યુઆરી, 1941ના રોજ મધ્યરાત્રિએ સુલાખચંદ બોઝ અંગ્રેજ સરકારની નજરકેદમાંથી છટક્યા. રેઝો વેશપરિવર્તન કરી પેશાવર, કાબૂલ અને

સુલાખચંદ બોઝ

મોસ્કો થઈ બર્લિન ગયા. બર્લિન પહોંચી રેઝિયો પરથી પ્રવચન આપતાં અંગ્રેજ સરકાર ચોકી ઉઠી. ત્યાંથી તેઓ સુમાત્રા થઈને જાપાન ગયા.

આટલું જાણો

જર્મની તથા જાપાન અંગ્રેજોના દુશ્મન દેશો હતા. આ સંજોગોનો લાલ લઈ સુભાષચંદ્ર બોડે જર્મનીના વડા હિટલર તથા જાપાનના વડપ્રધાન ટોજો સાથે વાતચીત ચલાવેલી. જાપાન વધુ મદદરૂપ થઈ શકે તેમ છે, તેમ વિચારી તેમણે એશિયાઈ દેશમાંથી લડત આપવાનો નિર્ણય કર્યો.

આગાદ હિંદ ફોજના સુકાની પદે :

બ્રિટિશ લખકરના ભારતીય અમલદાર કેપ્ટન મોહનસિંગે જાપાનને શરણો ગયેલા ભારતીય સૈનિકોમાંથી ‘આગાદ હિંદ ફોજ’ની રચના કરી. જાપાન સરકાર તથા રાસબિહારી બોડ વચ્ચે મતબેદ થતાં મોહનસિંગને રાજીનામું આપવાની ફરજ પડી. ‘આગાદ હિંદ ફોજ’નું ભાવિ થોડા સમય માટે અનિશ્ચિત બની ગયું. રાસબિહારી બોડે સર્વસંમતિથી 4 જુલાઈ, 1943ના રોજ ‘આગાદ હિંદ ફોજ’ના સર્વોચ્ચ નેતા તરીકે સુભાષચંદ્ર બોડની વરણી કરી. સર્વ સત્તા તેમને સુપરત કરી. જુલાઈ, 1943માં સુભાષચંદ્ર બોડે આગાદ હિંદ ફોજનું સુકાનીપદ સંભાળ્યું. તેમને ‘નેતાજી’નું હુલામણું નામ આપવામાં આવ્યું. નેતાજીએ ફોજને ‘ચલો દિલ્હી’નું સૂત્ર આપ્યું. તેમણે ભારતને ‘જયહિંદ’નો મંત્ર આપ્યો.

તેમણે દક્ષિણ-પૂર્વ એશિયાના દેશોનો પ્રવાસ કરીને ત્યાંના ભારતીયો પાસે માતૃભૂમિની સ્વતંત્રતા માટે તેમના સર્વસ્વનું બલિદાન આપવાની માગણી કરી. ‘તુમ મુજે ખૂન દો, મૈં તુમે આગાદી દુંગા’ સૂત્ર દ્વારા આગાદી માટે આહ્વાન કર્યું.

સુભાષચંદ્ર બોડ અને આગાદ હિંદ ફોજના સાથીદારો

પ્રવૃત્તિ

ભારતની વિવિધ રાષ્ટ્રીય ચળવળો સમયે પ્રચલિત બનેલ સૂત્રોની યાદી બનાવો.

કામચલાઉ સરકાર :

ઓક્ટોબર, 1943માં સુભાષચંદ્ર બોધે સિંગાપુરમાં કામચલાઉ સરકાર (આરજી હુકમતે આગાદ હિંદ)ની સ્થાપના કરી. સુભાષચંદ્ર બોધે લશ્કરના સર્વોચ્ચ વડા તરીકેનો હોદ્દો સંભાષ્યો. કામચલાઉ સરકારે ઈંગ્લેન્ડ અને અમેરિકા સામે પુછ જાહેર કર્યું.

આગાદ હિંદ ફોજની કામગીરી :

સુભાષચંદ્ર બોધે આગાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારના વડા બન્યા પછી આગાદ હિંદ ફોજનું પુનઃ આયોજન કર્યું તેમણે સૈનિકોને સધન તાલીમ આપી. સુભાષચંદ્ર બોધે આગાદ હિંદ ફોજમાં અલગ અલગ લશ્કરી ટુકડી ઊભી કરી.

આટલંઘણો

સુભાષચંદ્ર બોધે આગાદ હિંદ ફોજમાં ચાર લશ્કરી ટુકડીઓ ઊભી કરેલી, જેનાં નામ તેમણે ગાંધી, સુભાષ, નહેરુ અને આગાદ આપેલાં. તેમણે સ્ત્રીઓની એક અલગ લશ્કરી ટુકડી ઊભી કરી હતી, જેનું નામ તેમણે ‘ઝાંસીની રાણી’ આપ્યું હતું અને તેનું નેતૃત્વ કેટન લક્ષી સેહગલે કર્યું હતું.

આગાદ હિંદ ફોજે ભારતની પૂર્વ સરહદે આરાકાન અને ઈન્ફાલ વિભાગમાં કેટલાક વિજયો મેળવ્યા. ત્યાર બાદ પુરવઠાની ભયંકર તંગી અને ભારે વરસાદને કારણે ફોજને પીછેહઠ કરવી પડી. જાપાન ઉપર અમેરિકા દ્વારા અણુબોખ ફેંકાયા. જાપાન હાર્યુ. પુછની પરિસ્થિતિ બદલાઈ અને આગાદ હિંદ ફોજનું ભવિષ્ય રહ્યું નહિ. ચારેક હજાર સૈનિકોની ખુવારી થઈ અને 25,000 સૈનિકો કેદ પકડાયા.

વિચારો

કલ્યાણ કરો કે ‘આગાદ હિંદ ફોજ’ને સંપૂર્ણ સફળતા મળી હોત તો ?

નેતાજીની પ્રતિક્રિયા હતી કે ‘હું ગુલામ હિંદુસ્તાનમાં પગ મૂકીશા નહિ.’ નેતાજી રંગૂન અને બેંગાલોક છોડીને વિમાનમાર્ગ આગળ વધ્યા. જાપાને કરેલી જાહેરાત મુજબ 18 ઓગસ્ટ, 1945ના રોજ ફોર્માસાના તાઈપેઈ વિમાની મથકથી વિમાન ઉપડ્યું; તરત જ તેને આગ લાગી. નેતાજી સખત દાજૂયા અને અવસાન પામ્યા એવું કહેવાય છે.